

ספר
עצתו
אמונה

מכתבי חיזוק, אמונה, ועצות
מעשיות לחיים,
תרגמו ממכתבים שנכתבו על
ידי ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב

תשפ"ג

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנהל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

עריכה - המהר"ר הריב"א לאור ע"י
מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

צו הענין די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א
הופט:
קול ברסלב
212.444.9191
הדווק פאר אידישע שטוב
212.444.9169

דפוס ע"י
קרן הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

עֵצְתוֹ אֲמוּנָה

- א. החורים שלי רבים ביניהם ואני רצה לקרטים, מה לעשות?.....
- ב. האם לתת עוד צ'אנס לבחור מנול?.....
- ה. האם חזכים לעבר על הפרשה דוקא רק מתחלת השבוע?.....
- ו. מה לעשות שאשתי התחילה לצפות הרבה בסרטים?.....
- ז. איך אפשר להגיד שמי שחולק על מוהרא"ש הוא בעל עברה?.....
- יג. למה ראש הישיבה שליט"א לא מדבר בענין אמירת לקוטי תפלות?.....
- יד. איך החיים משתנים על ידי העצות של רבנו ז"ל?.....
- טו. מה מנהגי בית המדרש בתשעה באב?.....

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. אל תעשה מציאות מאף אחד, כך יהיה לך קל יותר לבקש צדקה.....
- א. שיהיה לך כח לתלמודי התורה בירושלים, טבריה ובבני ברק.....
- ב. אתה לא כל כך רע כמו שאתה חושב.....
- ב. תכבד את חמיד בסנדקאות, כך תזכה לדורות ישרים.....
- ג. הלכות ומנהגים לתשעה באב.....
- ד. חבל להתגרש, היא לא תקבל בעל טוב יותר.....
- ד. המלמדים שנמצאים בפתח בזמן, להם יש הצלחה וישוב הדעת.....
- ה. זה לא בריא שיהיה לילדים כסף גדול.....
- ו. אנחנו צריכים ברחיפות כגון חדש למוסד.....

- אי אפשר להיות מלמד, אם מאחרים אפלו בדקה.....ו.
- כל אחד מתייגע, אשרי מי שעוסק בדברים קדושים.....ז.
- אם אדם מחפש אשר בעצמו, זה יכול להגמר מר מאד.....ח.
- סגולה מרבנו ז"ל להוליד ילדים.....ט.
- אל תקח ללב כשאבא מגיע בטענות לנבי התלמוד תורה.....ט.
- תנחומים אחרי האכרה הקשה של פטירת אמכם היקרה והאהובה.....ט.
- שתק על הכיזונות שלך, אל תענה לאף אחד, וכודאי שלא להוריד.....י.
- לכתחלה צריכים להתכונן יותר מקדם.....יא.
- לחזק את הנשים הצעירות איך לנהל בית יהודי.....יא.
- האם מתר לתת לו סכר כשהרופא לא מרשה?.....יב.

הקונטרס לט"ז האה"ח

העניא ע"ה בת הר"ר דוב שליט"א

נפטרה בערש"ק הזון אהה"צ תשפ"ג

וזכתה לבוא למנוחתה סמוך לכניסת

השבת

עצתו אמונה

ההורים שלי רבים ביניהם ואני רצה לסרטים, מה לעשות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

יישר פח על כל החזק והעצות איד לנהל בית יפה כשר ועדין.

אני כבר לא יכולה, אני לא יכולה לסבול את זה; ההורים שלי רבים ביניהם על כל דבר קטן, אמי כבר אומרת כמה פעמים שהיא רוצה להתגרש, אני לא יודעת מה לעשות; אז אני רצה לאיפד שלי וצופה בסרטים, מה לעשות שאמא שלי הראתה לי סרטים בשהייתי קטנה והתמכרתי לזה, אני לא יודעת מה לעשות.

אני מבקשת מראש הישיבה שיתן לי עצה כי אני כבר לא יכולה יותר, זה ממש גהינום; אבא שלי צועק כל היום שאמא שלי צריכה טפול ושהיא חולה.

אמא שלי הפסיקה להסתפר, והיא לובשת מכנסים; מה לעשות!?

היא כל היום עם הטלפון שלה ולא עושה בלום.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, כ"ח תמוז, שנת ה'תשפ"ג

... תחזי'

קבלתי את המכתב.

אל תצפו בסרטים, צפיה בסרטים שורף את המוח, זה גורם נזקים למאחר יותר בחיים, סרטים מטמאים את המוח והלב. חכמינו זכרונום לברכה אומרים (עין במדבר ורבה י, ב; פנחומא שלח, טו): "עניא ולבא תרי סרסורי דעבירה", העינים והלב הם

הַמְתִּיכִים לְעִבְרֹת, "עֵינֵי רֹאֵה", זֶה מִתְחִיל בְּזֶה שְׂצוּפִים בְּעִבְרוֹת, "וְהֵלֵב חוֹמֵד",
לְאַחַר מִכֵּן חוֹמְדִים לְעִשׂוֹת עִבְרוֹת, "וּכְלֵי הַמַּעֲשֵׂה גוֹמְרִים", עַד שְׁנוּפְלִים;
חוֹטָאִים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

אֵל תִּצְפוּ בְּסִרְטִים, עֲדִיף שֶׁתִּשְׁחַקוּ בְּמִשְׁחָקִים מֵאֲשֶׁר לְצִפּוֹת בְּסִרְטִים; לְצִפּוֹת
בְּסִרְטִים זֶה סֵם הַמּוֹת. חֲכָמֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (יִמָּא כֵּס): "הִרְהוּרֵי עֲבִירָה
קָשִׁים מֵעֲבִירָה", לְצִפּוֹת בְּסִרְטִים מְבִיא לְטִמְאָה וְזִהְמָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים
(סוּטָה ת.נ): "אֵינִי יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלָא בְּמָה שֶׁעֵינֵינוּ רֹאוֹת", הַיֵּצֵר הָרַע תּוֹפֵס אֶת
הָאָדָם וְהוֹרֵג אוֹתוֹ – עַל יְדֵי שְׁלֹא שׁוֹמְרִים עַל הָעֵינִים.

אִם מֵר לָכֶם מְאֹד, הַהוֹרִים שְׁלָכֶם רְכִים בִּינִיחָה; אִמָּא שְׁלָכֶם וְכוּ' וְכוּ', וְאַתֶּם
מִחְפְּשִׁים לְאֵן לְבָרַח – תְּבָרַחוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. קָחוּ אֶת הָעֵצָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
הַתְּבוֹדְדוֹת וְתַפְלָה; לְכוּ לְפָנָה וְתִשְׁוַחַחוּ עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשִׁפְהַ שְׁלָכֶם, תְּסַפְּרוּ לוֹ
כְּמָה קָשָׁה לָכֶם בְּבֵית, תִּכְּבוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; תֹּאמְרוּ לוֹ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם יֵשׁ לִי
נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, תַּעֲזֹר לִי שְׂאוּכַל לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, שְׂאֵהִיָּה בְּשִׁמְחָה, שְׂאוּכַל
לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹנוֹת הַקָּשִׁים".

תְּקַשְׁבוּ לְנִגּוּנִים שְׂמֵחִים, תִּרְקְדוּ וְתִשְׁרִירוּ; כִּי שִׁמְחָה הִיא הָעֵצָה אֵיךְ לְהִשְׁאָר
חַזְקִים וְלִצְאָת מִנְצַח.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתִּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הָאֵם לְתַת עוֹד צִ'אֲנָס לְבַחֲוֹר מְנַל?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יֵשׁ לִי שְׂאֵלָה חֲשׂוּבָה לְשִׂאוֹל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם שֶׁבְּזִכְיוֹת חֲנָם זְכִיתִי לְשִׁמַּע אֶת הַשִּׁיעוּרִים שֶׁל
רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, שְׂמֵעֵתִי בְּשִׁיעוּרִים כְּמָה חָשׁוּב לְדַבֵּר אֶל יְלָדִים וּבַחֲוֹרִים בְּעֵנֵינוּ קְדֻשַׁת
הַבְּרִית, וְגַם בְּיְשִׁיבָה שְׂבָה אֲנִי מְגִיד שִׁיעוּר אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל לְדַבֵּר מִזֶּה עִם הַבַּחֲוֹרִים, שֶׁהֵם יִהְיוּ
יְהוּדִים כְּשֵׁרִים.

בתחלת השנה הנוכחית מסרתי שיעור לבחורים, ודברתי חריף מאד על קדושה, ואחרי השעור באו אלי שני בחורים וספרו לי שיש בחור בישיבה שמאים ומכריח בחורים קטנים וחלשים לעשות אתו עברות רחמנא ליצלן, ובזכות שהמגיד שיעור מדבר על ענין זה, ראינו את הדבר הזה, ותפסנו את הבחור ממש לפני שהוא תפס עוד בחור בדבריו הרעים.

הודיתי להם שהם באו לספר, והלכתי לשוחח עם אותו בחור שכמעט נפגע לטענתם, והוא באמת ספר לי שאותו בחור הוא מגול, וכבר תקופה שהוא רודף אחריו ומאים עליו שהוא חייב לבוא אתו לשרותים ואם לא - הוא יזיק לו, ויוציא עליו שם רע, וכן הלאה.

מיד עדכנתי את המשגיח ואת ראש הישיבה על זה, והם בדקו ובררו את זה והחליטו לזרק אותו מהישיבה.

למעשה ההורים מבקשים ומתחננים שהישיבה תסכים להכניס את אותו בחור לישיבה לשנה הבאה. צות הישיבה שאל את דעתי בענין, כי ההורים מאד לוחצים מכל הכוונים כדי להכניס אותו למסגרת הישיבה; הם לא יודעים אם לתת לו עוד צ'אנס, או לדחות אותו בשתי ידיים.

חשוב לצנן שהוא בחור בגיל שבע עשרה, אבל תמיד הוא מסתובב וחובר רק של בחורים וילדים הרבה יותר קטנים ממנו.

אשמח מאד לשמוע מה דעתו של ראש הישיבה שליט"א.

ייר פח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת דברים, ראש חודש מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

ראשית דבר, אשריך ואשרי חלקך שאתה לומד תורה עם בחורים ואתה נוטע בהם יראת שמים, אתה מדבר אליהם מקדשת הברית; על להזהר לא לגעת באות ברית קדש, לא להגיע לעברה של הוצאת זרע לבטלה רחמנא ליצלן.

לצערנו חדרו שיטות מודרניות חדשות בקהלות יראי השם, השקפות שמגיעות ממקורות לא טובים; שלא לדבר אל הילדים והבחורים על קדשת הברית, בסברה המטפשת שיזה מזיק'. אנחנו הולכים בדרך הצדיקים, מוהרא"ש

למד אותנו כפי שהיתה דעתו של הרבי הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו, שפן לדבר.

היתה פעם אספת מלמדים עם הרבי הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו, שם אנשים מסימים טענו שלא צריכים לדבר אל הילדים משמירת הברית, בטענה 'ש'אם ידברו אל הילדים - הם ידעו וכו'; הרבי הקדוש מסאטמער זכותו יגן עלינו דפק על השלחן ואמר: "בן צריכים לדבר, כי אם לא מדברים - הילדים בכלל לא יודעים ממה להזהר", והרבי ספר שם את הספור שמוכא בתנא דבי אליהו (רבא, פ'ק יח), אליהו הנביא ספר: פעם מצאתי מלמד שהיו לו הרבה מאד תלמידים, כמאתים תלמידים; שנה לאחר מכן חזרתי לעירו של המלמד, כשחפשתי את המלמד כדי להפגש אתו אמרו לי שהוא מת ביחד עם אשתו וילדיו, כך גם כל תלמידיו נפטרו. התחלתי לבכות מאד למה המלמד עם משפחתו, ותלמידיו - מתו; עד שהגיע אלי מלאך משמים ושאל אותי: "אליהו, למה אתה בוכה?" אמרתי לו: "וכי איך לא אבכה, שכל אלו מתו..." אמר לי המלאך: "אל תבכה אליהו, הם עשו מעשים מגנים, הם עשו עבירות אחד עם השני, הם פגמו באות ברית קדש ולכן כלם מתו בגיל צעיר"; הרבי מסאטמער זכותו יגן עלינו טען לעמתם של המלמדים: "מכאן רואים את החיוב שמנח על מלמדים לדבר אל הילדים ממה צריכים להתרחק".

תלמד את הבחורים, שאם מישוהו רוצה לגעת בהם - שיתנו מכות, תלמד אותם לא לפחד, תפחיד אותם שאם הם יפלו לידי מנוול - בסוף הם יהיו מנוולים והם יסימו את חייהם בפלא.

לגבי האם להכניס בחזרה את הבחור, תברר אם הוא בחור חולה או שהוא נכשל בנסיון; אם הוא חולה - שום דבר לא יעזר. מוהרא"ש אמר לי פעם, כששאלתי לגבי בחור שאביו היה ממקורביו של מוהרא"ש בקהלה, האם להכניס אותו לישיבה; מוהרא"ש אמר לי: "אם תכניס את הבחור אצלך בישיבה - אתה תסגר את הישיבה תוך זמן קצר, הבחור הזה הוא חולה השם ישמרנו".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

האם חייבים לעבר על הפרשה דוקא רק מתחלת השבוע?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כבר שנים ארכות, למעלה מחמש עשרה שנה, אני עובר על כל הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום בכל יום ששי אחרי התפלה, ובמשך השבוע אני לומד קצת חומש רש"י, אני מקפיד לעבר על כל הפרשה מתחלה ועד סוף. אני שומע בשעורים של ראש הישיבה שליט"א שיעברו על הפרשה בכל יום קצת, אז אני רוצה לדעת האם לשנות ממנהגי ולהתחיל לעבר על הפרשה כל יום קצת מיום ראשון, או שאמשיך עם ההנהגה הישנה שלי?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת ואתחנן, ו' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

בדאי שאם יכולים לעבר על הפרשה ביום ששי שנים מקרא ואחד תרגום כפי שהאריז"ל אמר (פרי עץ חיים שער השבת, פרק ג), ויחזיקים מאד לעשות את זה כל שבוע - זה מאד חשוב, אבל המציאות היא לא כף, המציאות היא שאם מחכים עד יום ששי אזי על פי רב לא מקימים את המצוה שחכמינו זכרונום לברכה אומרים (ברכות ה): "לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, מאריכין לו ימיו וישנותיו".

לכן מוהרא"ש אמר לנו שנעשה מה שכתוב בשלחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", והמשנה ברורה אומר (שם, סעיף קטן ח) שהגנ"א זכר צדיק לברכה נהג כף, בכל יום הוא עבר קצת על הפרשה; ביום ראשון עד שני, ביום שני עד שלישי, ביום שלישי עד רביעי וכן הלאה. אם הולכים בזו הדרך, אזי עוברים על הפרשה בכל שבוע, לא עובר שבוע בלי לקיים את המצוה הזו.

אם אתה חזק לעבר על הפרשה ביום ששי - בנוסף לזה תלמד בכל יום חומש

רש"י מְחַלֵּק לְפִי יָמוֹת הַשָּׁבוּעַ. כִּי הַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אוֹמֵר (עֵינַי אֲמַרִי פִּנְחָס שֶׁעַר הַתּוֹרָה, סִימָנִים לוֹ-לח) שֶׁלְמוֹד חוֹמֵשׁ רַש"י מְסַגֵּל לְאֲמוּנָה. כְּמוֹ כֵּן מוֹבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים עַל הַלְשׁוֹן שֶׁפְּתוּב בְּמַחְבֵּר (אֲרַח חַיִּים סִימָן רַפָּה, סְעִיף ב): "וַיֵּרָא שְׁמַיִם יִקְרָא תְּרַגּוּם, וְגַם פִּירוּשׁ רַש"י", שֶׁזֶה בְּעֲצָמוֹ גוֹרֵם לְאָדָם לְהִיּוֹת יֵרָא שְׁמַיִם.

כְּמוֹ כֵּן אוֹמֵר מוֹהֲרָא"ש בְּשֵׁם הַצְדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי יִשְׁשַׁכָּר דִּב מְבַעֲלֵזָא זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ: "בְּיוֹם שֶׁאָדָם לוֹמֵד חוֹמֵשׁ עִם רַש"י מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁפְּאוֹתוֹ יוֹם לֹא יִחְטָא", וּמוֹהֲרָא"ש זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אוֹמֵר בְּשֵׁם הַצְדִּיק הַשֶּׁר שְׁלוֹם מְבַעֲלֵזָא זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ, שֶׁאָמַר: "מִי שֶׁיִּלְמַד וַיִּסֵּים בְּכָל שָׁבוּעַ חוֹמֵשׁ עִם רַש"י, מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא יֵשֵׁב בְּעוֹלָם הַבַּיִת בְּהִיכְלוֹ שֶׁל רַש"י".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

מה לעשות שאשתי התחילה לצפות הרבה בסרטים?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

לאחרונה אשתי התחילה לצפות הרבה בסרטים, לא דברים רעים, סתם דברים, אבל זה מאד מפריע לי. האם מתר לי להגיד לה משהו על זה? אמרתי לה פעם אחת, וזה רק הרגז אותה.

יישר פנח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - א' פְּרֻשֵׁת וְאֶתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

דָּבָר רַאשׁוֹן דַּע לָךְ שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת, בְּפֶרֶט בְּבֵית עַם הָאִשָּׁה צְרִיכִים הַרְבֵּה סְבָלָנוֹת; אִי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ אֶת הָאִשָּׁה: "תַּעֲשֵׂי כָךְ", "תַּעֲשֵׂי

אחרת" וכו' וכו'; אם רוצים לפעל משהו בפית - זה צריך לבוא בהרבה אהבה, מאד לאט, מאד בעדינות וכו' וכו'.

האדם צריך רחמי שמים לעצמו, שהוא יזכה להיות יהודי כשר, וכך אפשר אחר כך, בצורה יפה - לפעל אצל האשה. כפי שחכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות ו:): "כל אדם שיש בו יראת שמים, דבריו נשמעין".

תעבד על עצמך שתהיו לך מדות טובות ובעקב תעבד על שמחה; תהיה רק בשמחה, תחיה לכל אחד, בפרט לאשתך רק תחיה ותתן מלים טובות. תכבד אותה, תדבר אליה יפה; כך תשרה את השכינה בביתך. כפי שחכמינו הקדושים אומרים (סוטה יז:): "איש ואשה זכו, שכינה ביניהן", ואם השכינה נמצאת שם - יש את כל הברכות.

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו למד אותנו מה שרבונו ז"ל אומר, אשה צריכים לכבד; לדבר יפה, בעדינות וברכות, וזכר מה חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא מציעא נט:): "איתתך גוצא", אשתך קטנה? "גחין", תתכופף אליה, "ותלחוש לה", ותדבר אליה; כלומר, אם האשה בקטנות הדעת - צריכים לכופף את עצמו ולדבר יפה, עדין ורך ולהתאזר בהרבה סבלנות.

תבקש מהשם יתברך על עצמך שתהיה שמור מרע, שתשמר על עיניך, שיהיה לך מח מחשבה טהור ותבקש על אשתך שהיא גם תהיה קדושה וטהורה; עם שני הדברים האלו, סבלנות ותפלה - אתה תזכה להשרות את השכינה אצלך. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איך אפשר להגיד שמי שחולק על מוהרא"ש הוא בעל עברה?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ברוך השם שאני כל הזמן מתחזק ומחיה את עצמי עם השעורים של ראש הישיבה שליט"א ועם המכתבים, כמעט לא עובר יום שאני לא מקבל בו מתנות ענקיות חדשות מראש הישיבה.

למרות שאני כבר יודע על רבנו ז"ל בערך עשר שנים, אני מסתובב עם חסידי ברסלב, אני כבר אפילו עושה כמה שנים התבודדות כמעט בכל יום, השם יעזר הלאה, עם כל זאת כאלה מתנות וכאלה כלים, בבחינת כי קרוב אליך הדבר מאד, זה ממש לא היה לי, עד שבדרך השגחה נפלאה הגעתי אני ואשתי להקשיב לשעורים, אני ממש לא יכול להבין איך אפשר להסתובב ימים ושנים בברסלב בכזו העלמה ולא לפתח כאלו אוצרות, ואני גם לא יכול להבין איך אפשר לחלק על דרך כה קדושה ומאירה של אמונה. אני לא יכול להבין את זה ואני מרגיש שזו בושא שאדם יכול להיות שומר תורה ומצוות, ואפילו חסיד ברסלב, בלי אמונה ישירה ושלמה.

התחלתי ללמוד תוספתא ומשניות, ולהגיד הרבה תהלים בעבודה, בימים מסוימים אני מסגל לומר את כל ספר התהלים ולא לשבע, זה מלבד השעורים שכבר היו לי עד היום, אבל עברו הרבה ימים שלא היה לי פח להתאמץ ללמד, היו לי עוד הרבה שטויות לעשות.

ברוך השם נראה לי שהמתנה הראשונה שקבלתי מראש הישיבה ומוהרא"ש היא "זמן", נעלמו לי כל העתונים והמגזינים, אפילו שבברסלב גם כן מדברים על שמירת הזמן? זה עוד קשיה.

ברוך השם אני זוכה לעבר על הפרשה במשך השבוע קצת בכל יום, ואני זוכה ללמוד שעור קצת נ"ך על הסדר בכל יום, שלוש דפי גמרא כל יום, בערך דף זוהר, שני דפים לקוטי מוהר"ן, שני דפים לקוטי הלכות, לקוטי תפלות, שלחן ערוך מחלק לימות השנה, ועוד ועוד. יעזר השם יתברך עוד יותר ויותר, שאזכה לשעורים בכל חלקי התורה. ושאזכה להבין ולזכר, ושאזכה לאמונה ישירה ותמימה וכו'.

היות ואני מסתובב בברסלב הכללית, שמעתי הרבה קשיות על מוהרא"ש, הקדוש ברוך הוא עזר לי שהיה לי שכל שאני צריך להסתפל מה טוב עבורי, איפה אני מוצא חזק לעבד את השם, וכל הקשיות והבלבולים לא יעזרו לי בכלום בחיים. אבל דבר אחד מפריע לי, מה שמוהרא"ש אומר שמי שמדבר נגדו הוא בטוח בעל עברה, את זה אני לא יכול להבין. אני יודע שאפשר להיות יהודי חשוב כלפי חוץ ובסתר להיות בעל עברה רחמנא לצלון, אבל האם הכוונה שמהיום והלאה אני צריך לראות כל יהודי כשכר בעל עברה? אם אני רואה מישהו שמנסה לעבד את השם לפי הבנתו, והוא מסתובב בסביבה ששם מתיחסים בבטול להיכל הקדש, זאת אומרת שהוא בעל עברה? היו צדיקים בברסלב שקבלו לשון הרע על מוהרא"ש, וזה הרי היה בכל הדורות, חז"ל אומרים שברית כרותה ללשון הרע שמתקבלת?

אָנִי מִקִּוּה שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִבְהִיר לִי אֵיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל הָעֲנָן הַזֶּה.

יִישַׁר פֶּחַ

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם ב' פְּרִשְׁת וְאַתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר

קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי מוֹהֲר"ן חֶלֶק א, סִימָן סא) מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל צְדִיקִים שְׁמֹגְלִים וּמְפָרְסָמִים אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם - סִימָן שֶׁהָאֲדָם הַזֶּה הוּא לֹא כְמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. רַבֵּנוּ אוֹמֵר, שְׂנֵה פְרוּשׁ מַה שֶׁחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (עֲרִיבִין כא): "הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים, נִדוּן בְּצוֹאָה רוֹתַחַת", מִי שֶׁלּוֹעֵג מִצְדִּיקִים, יַעֲנֵשׁ בְּעֵנֶשׁ הַזֶּה שֶׁל גֵּהִינוּם, מְפָרֵשׁ רַבֵּנוּ, "הַלּוֹעֵג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים - נִדוּן בְּצוֹאָה רוֹתַחַת" מִי שֶׁלּוֹעֵג עַל צְדִיקִים סִימָן שְׂאוֹתוֹ אָדָם רְחוּק מֵהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, הַמַּח שְׁלוֹ מְלֵא בְּדָבָרִים רָעִים, וְאִם מְעִינִים בְּדָבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים רוֹאִים עַל מִי מְדַבְּרִים פֹּה; מְדַבְּרִים פֹּה עַל דּוֹאֵג הָאֲדוּמִי, מִרְאֵשִׁי הַסַּנְהֶדְרִין שֶׁדָּרַשׁ הַלְכוֹת כּוֹזְבוֹת, שֶׁדוּד הַמֶּלֶךְ אֲסוּר לְבוֹא בְּקֹהַל; עָלִיו אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים זְכוּרָנָם לְבָרְכָה שֶׁהַמַּח שְׁלוֹ מְלֵא בְּדָבָרִים רָעִים, אֲזוּ בּוֹדָאֵי כְּשֶׁאֲנָשִׁים פְּשוּטִים מְדַבְּרִים עַל צְדִיקִים - זֶה סִימָן שֶׁהֵם עֲדִין צָרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.

עֲכָשׁוּ כְּשִׁמוּהֶרָא"שׁ כְּכֹר הַסְּתַלַּק מֵהָעוֹלָם, וּמִסְתַּכְּלִים לְאַחֹר, הַשְּׂאֵלָה עוֹלָה מֵאֲלֵיהֶ: 'מַה רָצוּ מֵהִיּוּדֵי הַזֶּה? לְמָה חָלְקוּ עָלָיו? בְּמִי הוּא פֹגַע? מַה הָיוּ הַרְדִּיפּוֹת עַל הִיּוּדֵי הַזֶּה?' הֲרִי לֹא הִיָּה לוֹ עֶסֶק עִם אֶף אֶחָד, הוּא רַק כָּתַב סְפָרִים וְקוּנְטְרָסִים שֶׁמְדַבְּרִים אֵל נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לְחַזֵּק אוֹתָם; חֵיב לְהִיּוֹת שְׂאֵלוֹ שְׁלוֹעֵגִים מִמֶּנּוּ הֵם בְּעֵלֵי עֲבָרָה, וְלֹא רַק מוֹהֲרָא"שׁ אוֹמֵר אֶת זֶה, רַבֵּנוּ אוֹמֵר אֶת זֶה.

רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמְּדוּת אוֹת צְדִיק, סִימָן קסג): "הַנּוֹאֲפִים, לְרַב הֵם מִתְנַגְּדִים עַל הַצְּדִיקִים".

תִּזְהַר מְאֹד מְאֹד שֶׁמְדַבְּרִים עַל צְדִיקִים. רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן לח) עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים עג, ט): "שְׂתוּ בַשְּׂמִים פִּיהֶם, וְלִשׁוֹנָם תִּהְלַךְ בְּאָרְצְךָ", אֵלּוֹ שֶׁמְדַבְּרִים נֶגֶד צְדִיקִים - רוֹצִים לְדַבֵּר עַל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אֲבָל הֵם מִתְבַּיְשִׁים לְדַבֵּר נֶגֶד הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, לְכֵן הֵם מְדַבְּרִים עַל צְדִיקִים. זֶה הַפְּרוּשׁ בַּפְּסוּק "שְׂתוּ בַשְּׂמִים פִּיהֶם", מַה

שֶׁהֵם מְדַבְּרִים עִם הַפֶּה - הֵם רוֹצִים לְדַבֵּר עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבָל הֵם מִתְבַּיְשִׁים לְדַבֵּר עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ - "לְשׁוֹנָם תִּהְלַךְ בְּאָרֶץ", לְכֵן הֵם מְדַבְּרִים עַל צְדִיקִים, אֲבָל בְּאֵמַת "שָׂתוּ בְּשָׁמַיִם פִּיהֶם".

אוי וְאָבוֹי לְמִי שֶׁשׁוֹמֵעַ שֶׁמְדַבְּרִים עַל צְדִיקִים שְׂמֵגָלִים וּמְפָרְסְמִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, זֶה סִימָן שֶׁצְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה.

מוֹהֲרָא"ש מְסַפֵּר (פְּעֻלַת הַצְּדִיק, סִימָן תכא), חוֹתְנֵנו שֶׁל הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי נֶתָן זָכָר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרָכָה, הָרַב הַגָּאוֹן הַמְּפָרְסֵם רַבִּי דָּוִד צָבִי אוֹרְבַּךְ זָכָר צְדִיק לְבָרָכָה הִיָּה נוֹסֵעַ לְצְדִיקִים, וְנוֹסֵעַ אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, וְנִרְאָה בְּעֵינָיו מָאֵד מָאֵד דְּרָכּוֹ וְהִנְהִיגָתוֹ, אִךְ הַפְּרִיעַ לוֹ מָאֵד שֶׁהִחְסִידִים מְדַבְּרִים נֶגְדַּד הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מִיכָל מְזֻלָּאטְשׁוּב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ. וְהִתְיַשֵּׁב, שִׁיסַּע גַּם אֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מִיכָל מְזֻלָּאטְשׁוּב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, וְלִרְאוֹת הִנְהִיגָתוֹ וְדְרָכּוֹ. וְכֵן עָשָׂה וְנוֹסַע.

וּכְשָׁבָא אֶצֶל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מִיכָל מְזֻלָּאטְשׁוּב זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ, נִרְאָה בְּעֵינָיו מָאֵד מָאֵד דְּרָכּוֹ וְהִנְהִיגָתוֹ, אִךְ הַפְּרִיעַ לוֹ מָאֵד לְשִׁמוּעַ מִחְסִידָיו לִיְצַנּוֹת עַל הָרַב הַקְּדוֹשׁ רַבִּי פִּנְחָס מְקַאֲרִיץ זְכוּתוֹ יִגָּן עָלֵינוּ; "דְּעַר אִיז אָפֶגַע'פֶּסְקֶנְט מִיט זַיינע מענטשן וְכוּ' אוֹיֵן דְּעַר אִיז אָפֶגַע'פֶּסְקֶנְט מִיט זַיינע מענטשן וְכוּ'", (זֶה הַחֲלֵט עִם אֲנָשָׁיו וְכוּ', וְזֶה הַחֲלֵט עִם אֲנָשָׁיו וְכוּ') וְלָכֵן הַפְּסִיק לְלַכֵּת לְצְדִיקִים וְהִתְחִיל לְדַבֵּר נֶגְדַּד כָּל הַצְּדִיקִים. הוּא הִיָּה עוֹרֵף בְּכָל יוֹם סְעוּדָה עִם בְּנָיו וְהִזְהִיר אוֹתָם שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם קֶשֶׁר עִם צְדִיקִים. וּכְשֶׁרַבִּי נֶתָן הִתְחַתֵּן הוּא גַּם הִיָּה מְשַׁתְּתֵף בְּסְעוּדוֹת וְשָׁמַע אֵשׁ וְגַפְרִית נֶגְדַּד צְדִיקִים.

זֶה מָאֵד הַפְּרִיעַ לְרַבִּי נֶתָן, לָמָּה מְדַבְּרִים עַל צְדִיקִים? מַה הַמְּחַלְקֵת הַזֶּה, מַה זֶה חֶסֶר? וּכְשֶׁהוּא הִגִּיעַ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָרֵאשׁוֹן אֶל רַבְּנוֹ, הוּא שָׁמַע אֶת הַתּוֹרָה שֶׁרַבְּנוֹ אָמַר (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק א', סִימָן ה), וְאָז נִתְרַצָּה לוֹ הַקְּשִׁיָּה שֶׁהַפְּרִיעָה לוֹ הִרְבָּה שָׁנִים, רַבְּנוֹ אוֹמֵר שֵׁם: "וְתֵאמִין, כִּי כָּל מִצְוֹתָא וּמְרִיבָה שְׂיִישׁ בֵּין הַצְּדִיקִים הַשְּׁלֵמִים אֵין זֶה אֶלָּא כְּדִי שִׁיגְרָשׁוּ סְטָרִין אַחְרָנִין", אֵתָּה צָרִיף לְהֵאמִין שֶׁכָּל הַמְּחַלּוֹקוֹת שְׂיִישׁ בֵּין הַצְּדִיקִים זֶה רַק כִּי רוֹצִים לְגַרֵּשׁ אוֹתָךְ מֵהֶם, "כְּשֶׁאֵתָּה שׁוֹמֵעַ מְרִיבוֹת שְׂבִין הַצְּדִיקִים תִּדַּע, שֶׁזֶה מְשִׁמְעִין אוֹתָךְ תּוֹכְחָה עַל שְׂפִגְמָתְךָ בְּטַפֵּי מַחְדָּךְ",

זה רק כי רוצים שתחזור בתשובה על מה שפגמת. רבי נתן אמר: "כששמעתי את התורה הזו של רבנו מיד נתרץ לי למה מדברים על צדיקים וחולקים עליהם השם ישמרנו, רק כדי לגרש אותי, שאני לא ראוי להיות ביניהם".

תזהר מאלו שהם בעלי מחלוקות, אפלו שהם נראים עובדי השם ואפלו שהם באמת עובדי השם. בכרסלב היה גר חסיד ברסלב, ר' שלמה ראובן זלאטעס, הוא היה עובד ה' גדול ובעל תפלה נעים, ורבי נתן אמר עליו: "אני אף פעם לא סולח לו", כי היה לו חלק במחלוקות; רואים מכאן שאפילו אדם גדול, אם יש לו שיכות עם מחלוקות - אזי מר מאד.

שלא יהיה לך מגע ומשא עם מחלוקות. רבנו ז"ל הוא גדול מאד, רבנו יכול לעזר לכל אחד, הוא יכול לחלץ את כל אחד מהבן שלו, חוץ מבעל מחלקת; לבעל מחלקת אין מקום אצל רבנו.

אחי תראה מה מוהרא"ש נותן לך, תפתח את היד שלך ותראה כל מה שזכית מאז שאתה בהיכל הקדוש; למה שתקשיב ללצים? למה תשמע לשון הרע? אל תסתפל איזה אנשים גדולים מדברים וכו' ומה הם מדברים וכו', תסתפל ביד שלך, תסתפל מי מביא אותך לדבקות בה', תסתפל מי מביא אותך ללמד את התורה הקדושה, ומביא לך חזוק על תפלה והתבודדות וכו' וכו', ואם אנשים גדולים מדברים ולועגים - כבר היה לעולמים. אתה הרי יודע את הספור מהצדיק בעל הישמח משה זכותו יגן עלינו שספר על כל הגלגולים שלו, שהוא היה בזמן המדבר, הוא היה עם משה רבנו. ונכדו, הצדיק בעל הייטב לב זכותו יגן עלינו - שאל אותו: "סבא, באיזה צד היית במחלקת קרח ועדתו?" אמר בעל הישמח משה: "עמדתי מהצד, לא לקחתי צד", שאל בעל הייטב לב: "איך יכול להיות שלא היית בצדו של משה רבנו?" "והוא ענה לו: "אתה לא יכול לתאר לעצמך כמה גדול היה הנסיון; עם קרח היו כל הרבנים וחסובי העם, היה קשה מאד לדעת מה צריכים לעשות, כי קרח הציג את עצמו כעובד ה', אבל באמת הוא היה אפיקורס, כפי שחקמינו זכרונם לברכה אומרים (עין ירושלמי סנהדרין, דף ג.) : 'קרח מין היה'".

קצת הארכתי, אבל תאמין לי שאני צריך להאריך עוד יותר; כי אם לא

הַלִּיצְנוֹת הָיוּ יְכוּלִים לְהַחְזִיר אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, הָיוּ יְכוּלִים לְהִבְיֵא אֶת הַגָּאֵלָה, וּמִי יוֹדֵעַ כַּמָּה צְרוּת בְּאוֹת לְעוֹלָם עַל יְדֵי זֶה שְׁעוֹשִׁים צָחוּק וְלוֹעֲגִים עַל צְדִיקִים. רַבְּנוֹ אָמַר אֶת זֶה לְפָנַי שֶׁהִגִּיעַ הָאֶסוֹן הַמֵּר שֶׁל הַקְּנִטוֹנִיסְטִים, הַקּוֹמוֹנִיזְם, שְׂאֵם הַצְּדִיקִים לֹא הָיוּ חוֹלְקִים עָלָיו הוּא הִיָּה יְכוּל לְבַטֵּל לְגַמְרֵי אֶת הַגְּזֵרָה (עַן חַי מוֹהֲרֵן, סִימָן שִׁצַח), אֲבָל מִכֵּיּוֹן שְׁחוֹלְקִים עָלָיו הוּא דָּחָה אֶת זֶה בְּעֶשְׂרִים וּכְמָה שָׁנִים.

בְּאוֹתוֹ זְמַן לֹא יָדְעוּ מַה זֶה, הַיּוֹם כְּשֶׁמִּסְתַּפְּלִים לְאַחֹר רוֹאִים כַּמָּה מְלִיוּנֵי יְהוּדִים נִהְרָגוּ מִהַמְחָלוֹקוֹת עַל צְדִיקִים.

כִּךְ גַּם, מִי יוֹדֵעַ מַה קָרָה כְּשֶׁיִּצְאֻ בְּשַׁנַּת תַּשְׁל"ו הַחֲתִימוֹת וְכוּ'. הַצְּדִיק הַקְּדוֹשׁ מִקְּאֻמְרָנָא אָמַר שֶׁבְּשַׁנַּת תַּשְׁל"ו מְשִׁיחַ יָבוֹא, וּבְאוֹתָהּ שָׁנָה הַסֵּמ"ךְ מ"ם אָסַף חֲתִימוֹת בְּבִרְסֵלֶב נֶגֶד מוֹהֲרֵא"ש זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ, וּמִי יוֹדֵעַ אִם זֶה לֹא עִכְבֵּן אֶת הַגָּאֵלָה וּבִגְלַל הַחֲתִימוֹת אֲנַחְנוּ עוֹדִין סוֹבְלִים בְּגָלוּת.

לֵךְ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, תְּבַכֶּה אֶת לְבָבְךָ, תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זְכִיתִי לְמִצְאָ צְדִיק שְׂגוּרִים לִי לְדַבֵּר אֵלַיךְ, צְדִיק שְׂגוּרִים לִי לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, צְדִיק שְׂגוּרִים לִי לְחַיּוֹת בְּשָׁלוֹם בֵּית, כָּל כִּי הִרְבֵּה דְּבָרִים טוֹבִים אֲנִי מְקַבֵּל מִהַצְּדִיק הַזֶּה וְעַם כָּל זֶה אֲנִי מְלֹא בְּלִצְנוֹת, מִחֵי מִסְתַּחֲרֵר בְּקִשּׁוֹת וּטְעֵנוֹת עַל הַצְּדִיק.

רַבּוֹן הָעוֹלָמִים תִּרְאֶה אוֹתִי, אֲנִי כָּל כִּי אֲמַלֵּל, אֲנִי כָּל כִּי רָחוּק מִמֶּךָ, כָּל כִּי הִרְבֵּה חֲטָאֵי וּפְתָאוֹם אֲנִי רוֹצֵה לְהִבִּין אֶת הַצְּדִיק, אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁאֲנִי מִבֵּין טוֹב יוֹתֵר מִמֶּנּוּ, אֲנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ הוּא צְרִיף לְדַבֵּר וְאֵיךְ הוּא הִיָּה צְרִיף לְכַתֵּב; אֲנִי, רַחֵם עָלַי; מַה קוֹרֵה אֶתִּי? אֲנִי צְרִיף הָרִי כָּל כִּי הִרְבֵּה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, אֲבָא יָקָר, תַּעֲזֹר שֶׁהַצְּדִיק לֹא יִהְיֶה מְבֻזָּה, הַצְּדִיק הָרִי רוֹצֵה רַק דְּבַר אֶחָד, הוּא רוֹצֵה לְהַחְזִיר אֶת כָּל עִם יִשְׂרָאֵל אֵלַיךְ, הוּא רוֹצֵה שֶׁכָּל הַיְהוּדִים יִחְיוּ חַיִּים טוֹבִים, תַּעֲזֹר שֶׁיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵם שֶׁל הַצְּדִיקִים וְשֶׁכָּבֵד יִהְיֶה יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמִיהּ רַבָּא".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

למה ראש הישיבה שליט"א לא מדבר בענין אמירת לקוטי תפלות?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רציתי לשאל אם יש לראש הישיבה שליט"א סבה למה הוא לא מדבר בענין אמירת לקוטי תפלות? ראיתי מה שרבינו אומר שהוא נעשה יהודי כשר על ידי שהוא היה אומר הרבה מאד תפילות ותחינות ובקשות, הוא אומר את התפלות כל כך הרבה עד שהוא ידע את זה בעל פה, לכן התחלתי להגיד לקוטי תפלות ועוד תפלות, אבל אני לא שומע שראש הישיבה שליט"א יזכיר אפילו מלה אחת בנושא בשעורים.

ישר פח על כל השעורים וההתחזקות, אני פשוט הופך לאדם חדש בכל יום מחדש.

ישר פח

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, ו' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לשער לעצמך את גדל המעלה של אמירת לקוטי תפלות. רבי נתן אומר, שבתפלות שלו מנחות רוח הקדש גדולה, זה מגיע ממקום גבוה מאד, משער נ'. עוד אומר רבי נתן, הרבה אנשים זכו לשבת בגן עדן בזכות אמירת התפלות שלו.

רבינו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כה) כששומעים תורה של צדיק, או שלומדים תורות מהצדיק - שיעשו מהתורה תפלות להשם יתברך שיזכו לקיים מה שלמדו, וכשעושים מהתורה תפלה - נעשים מזה בשמים כאלה שעשועים שעוד לא היו מימות עולם; לכן רבי נתן חבר את לקוטי תפלות, שמיסד על לקוטי מוהר"ן.

אשרי מי שלומד את התורות של לקוטי מוהר"ן ואומר את התפלות מלקוטי תפלות.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

אֵיךְ הַחַיִּים מְשַׁתְּנִים עַל יְדֵי הַעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה הַשֵּׁם נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ, אֲנִי מוֹדֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהַיּוֹם זָכִיתִי לִסְיָם בַּפֶּעַם הַעֲשִׂירִית שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה.

אֲנִי מְרַגֵּשׁ כָּל כֶּד טוֹב, אֲנִי מְרַגֵּשׁ קֶשֶׁר חֲזָק עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעִם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֲנִי מִמֶּשׁ יְכוּל לְרְאוֹת בְּחוּשׁ שֶׁהַמַּח שְׁלִי כְּבָר חוֹשֵׁב אַחֲרַי; אֵיךְ כָּל דְּבַר בְּחַיִּים הַשְׁתַּנָּה לְטוֹבָה, אֵיךְ שְׁלוֹם הַבַּיִת שְׁלִי נִרְאָה, אֵיךְ נִרְאִים שְׁחֵרִית מִנְּחָה וְעֵרְבִית, אֵיךְ הִפָּה שְׁלִי מְדַבֵּר אַחֲרַי, אֵיךְ הַעֲנִינִים שְׁלִי נַעֲשִׂים יוֹתֵר קְדוּשִׁים, אֵיךְ הַקֶּשֶׁר עִם הַיְלָדִים שְׁלִי הַשְׁתַּפֵּר, וְכֵן הַלְּאָה בְּלִי שְׁעוֹר וְגִבּוֹל.

כָּל זֶה מֵהַפַּח הָאֲדִיר שֶׁל מִשְׁנֵיֹת, וְכַמוֹכֵן הַכּוּחוֹת שֶׁרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א מְחַדִּיר בְּנוֹ עִם הַשְׁעוֹרִים וְהַמְּכַתְּבִים וְכָל הַחֲזוּקִים הַטּוֹבִים שֶׁאֲנִי זוֹכֵה לְשִׁמְעַ וְלִלְמַד.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁלְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה יְהִיָּה הַרְבֵּה כַּח וְזָמַן, לְהַמְשִׁיךְ לְקֶרֶב אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אִין לִי מִסְפִּיק מַלִּים לְהוֹדוֹת, אֲנִי מְלֹא בְּהַתְרַגְּשׁוֹת, וְאֲנִי כּוֹתֵב אֶת הַמְּכַתְּבִים עִם דְּמַעוֹת בְּעֵינַיִם מְרַב שִׁמְחָה וְהַתְרַגְּשׁוֹת.

שׁוֹב יִישֵׁר כַּח גְּדוֹל עַל הַחַיִּים הַחֲדָשִׁים שֶׁקִּבַּלְתִּי, פְּשׁוּט כְּמִשְׁמַעוֹ. כְּמָה שֶׁאֲכַתֵּב מִמִּילָא לֹא אוּכַל לְהַבִּיעַ אֶפְלוֹ עַל קִצָּה הַמְזוּלָּג כְּמָה אֲנִי חֲיָב אֶת חַיֵּי לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א.

יִישֵׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרַךְ- יוֹם ה' פְּרֻשַׁת וְאֲתַחֲנֶנּוּ, ט' בָּאָב, שְׁנַת ה'תּוֹשֵׁב"ג

לְכַבֹּד ... גְּרוֹ יֵאִיר

קִבַּלְתִּי אֶת מְכַתְּבְךָ.

אֲשַׁרְיֵנוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמָה נַעֲמִים גּוֹרְלָנוּ שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנֵנוּ; כָּל הַחַיִּים מְשַׁתְּנִים כְּשֶׁמְתַקְרְבִים אֶל רַבְּנֵנוּ, לוֹמְדִים אֶת סִפְרֵי וְחַיִּים עִם הַעֲצוֹת וְהַחֲזוּקִים.

תַּעֲסֵק בְּהַפְּצָה, תַּפְיֵץ אֶת הַעֲצוֹת הַמְתוּקוֹת לְאַחֲרִים; כִּי זֶה הַסִּימָן שֶׁחַיִּים

חיים טובים, שעוזרים גם לאחרים לקבל את החיים האלו. רבנו מספר (מצשה משבחה בעטלערס), ביום השני הגיע הבעטלער החרש וספר להחתן והפלה על החיים הטובים שלו, שפעם אנשים התפארו עם החיים הטובים שלהם, אמר להם הבעטלער החרש: "אם יש לכם חיים טובים, למה אתם לא עוזרים למדינה שהיה להם גן יפה והגנני גאבד ואף אחד לא מטפל בגן, וגם הגיע המלך האכזר וקלקל את הגן היפה? ועתה אם אתם חיים טובים, נראה אם תוכלו להושיע אותם", והבעטלער אמר להם: "אם לא תושיעו אותם החיים הטובים שלכם יתקלקלו גם כן"; כי רק אלו שעוסקים בהפצה - ישארו אצל רבנו עם חיים טובים, וכל אלו שמתפארים עם החיים הטובים שלהם אבל הם לא פועלים בשביל אחרים, שגם להם יהיו חיים טובים - הם מאבדים הכל.

אם אתה מתפאר כל כך עם החיים הטובים שלך - אתה צריך לעזור לאחרים; לך להפיץ לאחרים את ספרי רבנו ואת הספרים והקונטרסים של מוהרא"ש שנותנים חיים לאנשים, רק כך החיים הטובים שלך לא יתקלקלו.

אנשי שלומנו לא צודקים בזה שהם מחזקים את החיים הטובים של רבנו - לעצמם, חייבים ללכת להפצה, חייבים להפיץ את העצות לאחרים. רבי נתן זכרוננו לברכה פותב (חיי מוהר"ן, סימן תקמג) רבנו היה מבזה אותנו למה אנחנו לא עוסקים בהפצה; "ופעם אחת בליל מוצאי שבת עמדנו לפניו עם כמה אנשים מהחשובים שלו, והוכיח אותנו מאד כמה שעות על ענין זה, ופעם אחת קרא אותנו 'עצים יבשים' על שאין אנו מולידים נפשות שיתקבחו להשם יתברך על ידינו", כי רבנו רצה שנעסק בלהשקות אילנות - לקרב את בני ישראל להשם יתברך. השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

מה מנהגי בית המדרש בתשעה באב?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

רְצִינוּ לְשֹׂאֵל אִם יֵשׁ מְנַהֲגִים מְסִימִים אִיךָ לְהִתְנַהֵג בְּבֵית הַמְדָרֶשׁ, בְּתִשְׁעָה בְּאָב.

יִישַׁר כַּח,

גְּבֹאֵי בְּתֵי הַמְדָרְשִׁים בְּהִיכַל הַקּוֹדֶשׁ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד גְּבֹאֵי בֵּית הַמְדָרֶשׁ הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ, ה' עֲלֵיהֶם יִחִיו

אֲצִלְנוּ הַמְנַהֵג שְׂאוּמְרִים הֵן בְּלִיל ט' בְּאָב וְהֵן בְּבִקְרָה - מְגִלַּת אֵיכָה.

כְּמוֹ כֵּן אֲפָשֶׁר לְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן מְאַחְרֵי מְנַחָה.

כְּשְׂאוּמְרִים אֵיכָה, בּוֹכִים עַל הַחֲרָבָן וּמְכַוְּנִים עַל הַחֲרָבָן הַפְּרָטִי ; בּוֹכִים עַל זֶה

שֶׁהִתְרַחֲקְנוּ כָּל כָּךְ וּבּוֹכִים עַל הַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה - נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁכַל כָּךְ רְחוּקוֹת

מֵהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ וְהַצְדִּיק הַזֶּה יְכוּל לְהַחֲזִיר אֶת כָּלֵם לְהַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, מְגִיעַ הַסִּמְ"ךְ מ"ם

וְצוּחַק וְלוֹעֵג.

הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ יִנַּחֵם אֶת כָּלְנוּ, שְׁכַכְר נִגְאָל וְנַחֲזוֹר לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל עִם מְשִׁיחַ

צְדָקְנוּ.

...

איש אמונות

אל תַעֲשֶׂה מְצִיאוֹת מֵאֵף אֶחָד, כִּי יִהְיֶה לְךָ קֵל יוֹתֵר לְבַקֵּשׁ צְדָקָה
בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת וְאֶתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכָבוֹד ... נְרוּ יְאִיר

רַבִּי נֶתָן הָיָה פֶּעַם אֶצֶל רַבֵּנוּ (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן שׁב) וְרַבֵּנוּ אָמַר כַּמָּה מְלִים שֶׁמֵּאֹד
תִּפְסֹו אֶת רַבִּי נֶתָן, רַבֵּנוּ אֹמֵר לוֹ: "הֶעֱקַר הוּא מִבְּטָן שְׂאוֹל שׁוֹעֲתִי", מָה שֶׁכָּתוּב
אֶצֶל יוֹנָה הַנְּבִיא (יוֹנָה ב, ג) שֶׁהוּא צָעַק אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּשֶׁהָיָה בְּלַע אוֹתוֹ.
וְזֶה לְמוֹד עֲמֵק עֲבוּרָנוּ; אִם אָדָם מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ בְּשְׂאוֹל תַּחֲתִית, הַיֵּצֵר הָרַע
בְּלַע אוֹתוֹ, הוּא צָרִיף לְצַעַק אֶל הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, תִּרְחַם עָלַי; תַּעֲזֹר
לִי! אֲנִי רוֹצֵה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר".

קַח חֵלֶק בְּקַמְפֵיִן הַשְּׁנֵתִי, לְךָ לְאַסֹּף כֶּסֶף אֶצֶל יְדִידֶיךָ; אֵל תִּתְבַּיֵּשׁ לְבַקֵּשׁ
צְדָקָה, אֵל תַּעֲשֶׂה מְצִיאוֹת מֵאֵף אֶחָד, כִּי יִהְיֶה לְךָ קֵל יוֹתֵר לְבַקֵּשׁ צְדָקָה.
הַשָּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

שִׁיחָה לְךָ בַח לְתַלְמוּדֵי הַתּוֹרָה בִּירוּשָׁלַיִם, טְבִרְיָה וּבְבִנֵי בְּרַק

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת וְאֶתְחַנֵּן, ו' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכָבוֹד יִקְרִי ... נְרוּ יְאִיר, מְנַהֵל מוֹסְדוֹת הַיִּכָּל הַקֹּדֶשׁ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל

אֲנִי שֹׂמֵחַ מְאֹד שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לְהַקִּים אֶת הַתַּלְמוּד תּוֹרָה בְּבִנֵי בְּרַק, תִּהְיֶה מְבָרֵךְ

בְּכֹל הַבְּרָכוֹת.

אני מאחל לך שיהיה לך כח ותוכל לעזור גם בתלמוד תורה בירושלים, בטבריה ובתלמוד תורה החדש בבני ברק.
אם תקשר את עצמך להשם יתברך, אתה תמסר את עצמך אליו ותחיה באמונה חזקה - אתה תוכל לעשות ולעשות.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

אתה לא כל כך רע כמו שאתה חושב

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

מאד אבקש ממך, חזק ואמץ, אל תתיאש, אתה לא כל כך רע כמו שאתה חושב; בכל זאת אתה יהודי, אתה מהול, יש לך זקן ופאות, בכל זאת אתה מניח תפלין, יש לך מזוזה על הדלת, אתה לובש ציצית, בכל זאת אתה אוכל כשר והעקר אתה הרי מלא בראיון טוב, אתה רוצה להיות טוב ואתה מאמין בהשם יתברך; אז אתה צריך להיות מאוד שמח.
השבוע לא יהיה שעור בליל ששי.
השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

תכבד את חמיך בסנדקאות, כך תזכה לדורות ישרים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, ו' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג
לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תכבד את חמיך בסנדקאות, ובזכות מצנת כבוד אב - תזכה לדורות ישרים.
זה אכן דבר גדול לתת סנדקאות לצדיק, אבל כבוד אב זו מצנה מאוד גדולה.
כך גם כבוד חמיו זה דבר גדול מאוד, זה מביא שלום ושלוש מביא את כל הברכות.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

הלכות ומנהגים לתשעה באב

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר

מחר בערב כלנו נתישב על הארץ לאמירת מגלת איכה, כלנו נככה על הגלות המרה.

בליל ט' באב כלם צמים, אפלו ילדים; כלם מתאבלים על הגלות. בבקר ילדים יכולים לאכל, אבל לא ממתקים; מלמדים את הילדים שכלם צריכים להתאבל על חרבן בית המקדש.

גם בנות מגיל שתים עשרה, גם נשים - כלן צמות; אם נמצאים בחדשי ההריון, או בחדשי ההנקה - צריכים לשאל רב אם צריכים לצום.

בט' באב מורידים את הנעלים, בט' באב בעל ואשה צריכים להתרחק, בט' באב אסור לסוף את הגוף ולא את הפנים.

בט' באב מי שישן בדרך כלל עם שתי כריות - שישן עם כרית אחת, ומי שישן עם כרית אחת - שישן בלי כרית.

בט' באב לא מתרחצים, אפלו ילדים, ואפלו את הידים נוטלים רק עד פרקי האצבעות. גם את הפנים לא רוחצים, ואם יש ללבוש בעינים מתר להוריד את זה בידי לחות.

בט' באב לא מברכים לשלום זה את זה עד חצות היום, ואם מישהו מברך לשלום מתר להשיב לו בשפה רפה.

בט' באב לא לומדים פי צריכים להתאבל ולמוד התורה משמח. אחרי הצהרים אחרי מנחה אפשר ללמד שעורים כסדרן שלומדים כל יום, כגון ח"י פרקים משניות, יום תהלים, וכדומה.

אשר בנחל אפשר ללמד בט' באב.

בְּט' בָּאָב לֹא עוֹבְדִים, אַחֲרֵי חֲצוֹת אֶפְשָׁר לְהַקְל בְּמִקְרִים מְסִימִים.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

חֲבַל לְהִתְגַּרֵּשׁ, הִיא לֹא תִקְבַּל בְּעַל טוֹב יוֹתֵר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

מֵרַת ... תַּחֲנִי

קִבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

חֲבַל שֶׁהִיא רוֹצֵה לְהִתְגַּרֵּשׁ, הִיא לֹא תִקְבַּל בְּעַל טוֹב יוֹתֵר מִמֶּנּוּ; עִם לֵב זָהָב

וּמִדּוֹת טוֹבוֹת, חֲבַל חֲבַל.

אֲזַי מָה אִם הוּא לֹא אָדָם חֲזָק, הוּא לֹא יָכוֹל לְקַבֵּל הַחֲלָטוֹת; בְּגִלְל זֶה

מִתְגַּרְשִׁים?

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחוּ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

הַמְּלַמְּדִים שְׂנֵמֵצְאִים בְּפֶתַח בְּזִמְן, לָהֶם יֵשׁ הַצְּלָחָה וַיֵּשׁוּב הַדַּעַת

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג

לְכַבּוֹד ... יָרוּ יְאִיר, מְנַהֵל תְּלִמוּד תּוֹרָה הַיְכָל הַקֹּדֶשׁ קְרִית בְּרֶסֶלֶב

קִבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְךָ.

צְרִיכִים מְלוּנָה בַּהֲסָעוֹת, לְכָל הַסָּעָה; יְלָדִים לֹא יְכוּלִים לְנַסֵּעַ בְּלִי מְלוּנָה, זֶה

מְאֹד חָשׁוּב. כְּמוֹ כֵן צְרִיכִים הַמְּלַמְּדִים אוֹ מִיִּשְׁהוּ אַחֵר לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם

מְגִיעִים לְתִלְמוּד תּוֹרָה וּבְחִזּוֹר, אֲסוּר שְׂיִלְדִים? הֵיךְ הִפְקָר אֶפְלוּ לְשִׁנְיָה אַחַת; הֵן

לְמַעַלָּה בְּחִנְיָה שֶׁל הָאוֹטוֹבוּסִים צְרִיךְ שְׂיִהִיו מְלַמְּדִים אוֹ מִיִּשְׁהוּ אַחֵר שְׂיִרְאוּ

שְׂהֵיִלְדִים יוֹרְדִים אֶת הַהָר, וְהֵן לְמַטָּה בְּבִנְיָן צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי הַיְלָדִים.

בְּכִלְל אֲנִי מְאֹד רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ שְׂתַּדְבֵּר אֵל הַמְּלַמְּדִים דְּבוּרִים בְּרוּרִים

שְׂחִיבִים לְהִיּוֹת בְּזִמְן, וְאִם לֹא שׁוֹמְרִים עַל הַזְּמַנִּים - תִּקַּח מְלַמְּדִים חֲדָשִׁים. תִּגִּיד

לְמַלְמְדִים: "נִגְמְרוּ הָאִיוּמִים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְקַחַת אֶת הָעִבּוּדָה בְּרִצְיוֹנוֹת", וְאִם מְלַמֵּד שׁוֹאֵל אוֹתָךְ מַה לַעֲשׂוֹת אִם הוּא קָם מְאֹחֵר, מֵצֵד אֶחָד הָרֹאשׁ יִשְׁיֵבָה אָמַר לוֹ שֶׁהוּא חַיֵּב לְלַקֵּחַ לְמַקְוֶה וּמֵצֵד שְׁנֵי כָּבֵר מְאוּחֵר...? תִּגִּיד לוֹ: "יְדֵי לַיְלָדוּתִיּוֹת". תִּסְתַּפֵּל טוֹב וְתִרְאֶה, הַמְלַמְדִים שְׁנִמְצָאִים בְּכֶתֶה בְּזִמְזוֹן, הֵם בְּכֶתֶה עוֹד לְפָנַי שֶׁהֵיְלָדִים שָׁם - אֵלֶּה מְצַלִּיחִים, הֵם לֹא צְרִיכִים לְצַעֵק וּלְפַצּוֹת, הַכֹּל הוֹלֵךְ בְּיִשׁוּב הַדַּעַת.

אֲנִי מְאֹד מְמַהֵר אֶל הַבַּחֲוִירִים, עוֹד אֲדַבֵּר אִתְּךָ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

זֶה לֹא בְּרִיא שְׁיִהְיֶה לִילָדִים כֶּסֶף גָּדוֹל
בְּעִזְרוֹת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֶשֶׁת וְאֶתְחַנֵּן, ד' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

יִישֵׁר כַּחַ שְׁאֵתָה לּוֹמֵד עִם הֵיְלָדִים שְׁלִי אֶת דָּף הַגְּמָרָא כָּל יוֹם; אֲנִי מְאֹד נִהְנֶה.
אֲנִי מְשׁוֹחַח עִם בְּנֵי, אֲנִי שׁוֹאֵל אוֹתוֹ מַה לּוֹמְדִים, הוּא אוֹמֵר לִי בְּעַל פֶּה דְּבָרִים
מִהַגְּמָרָא; מִמָּשׁ פֶּלֶא אֵיךְ אֵתָה מַחְדִּיר בְּיְלָדִים הַצְּעִירִים שְׁיִוְצִיאוּ בְּכֹל יוֹם מִדָּף
הַגְּמָרָא יְדִיעוֹת הַתּוֹרָה, וְיִישֵׁר כַּחַ מִיַּחַד שְׁאֵתָה לּוֹקַח אוֹתָם לְהַפְּצָה, אֵתָה מְלַמֵּד
אוֹתָם לְלַקֵּחַ לְהַפִּיץ אֲמוּנָה לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

כְּשֶׁאֵתָה לּוֹקַח אֶת הֵיְלָדִים לְהַפְּצָה תִּזְהַר שֶׁהֵם לֹא יִקְחוּ אֶת הַכֶּסֶף לְעַצְמָם,
שֶׁהַחֲוִירִים יִקְחוּ אֶת הַכֶּסֶף אוֹ שְׁאֵתָה תִּאֲסֹף אֶת זֶה שְׁזֶה יִלְךְ לְהַדְּפִסָּה וּלְקַנֵּיט עוֹד
סְפָרִים; זֶה לֹא בְּרִיא שְׁיִהְיֶה לִילָדִים כֶּסֶף גָּדוֹל.

וְיִישֵׁר כַּחַ גָּדוֹל עַל כָּל מַה שְׁאֵשְׁתָּךְ תַּחֲנִי עוֹשֶׂה עֲבוּר בֵּית פִּיגָא וְעַל שֶׁהִיא
עוֹשֶׂה שְׁעוֹרִים לְנָשִׁים הַצְּעִירוֹת, זֶה מִמָּשׁ הַצְּלַת נַפְשׁוֹת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אֲנַחְנוּ צְרִיכִים בְּדַחִיפּוֹת בְּנֵי חֵדֶשׁ לְמוֹסֵד

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

מִזֶּל טוֹב לְרַגֵּל הַחֲלָאָה שֶׁל בְּנֵי, יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁתַּהֲיֶה לָּךְ הַרְבֵּה נַחַת
מִמָּנוּ וּמְכַל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ בְּזָכוֹת זֶה שְׂאֵתָה עוֹזֵר בְּכֹז מְסִירוֹת לְמוֹסְדוֹת מְכַל הַלֵּב.
מָאד אֲבַקֵּשׁ מִמָּךְ, תַּעֲזֹר לִי לְמִצָּא בְּנֵי לִילְדֵינוּ; אֲנַחְנוּ צְרִיכִים בְּדַחִיפּוֹת בְּנֵי
חֵדֶשׁ גְּדוֹל לְמוֹסְדוֹת. מְעַנֵּין, רַק הַתְּחַלְנוּ עִם הַקְּרִיָּה, בְּקִשֵׁי הַתְּחַלְנוּ אֶת הַתְּלִמוֹד
תּוֹרָה וְאֲנַחְנוּ כְּבָר אוֹחֲזִים בְּכַמָּה מְאוֹת יְלָדִים - בְּנִים וּבָנוֹת; אֵין לָנוּ מְקוֹם אִיפֹה
לְשֵׁים אֶת הַיְלָדִים.

מִן הַשָּׂמִים דוֹחִקִים אוֹתָנוּ לְקִיר, שְׁנֹצְעֵק וְנִתְפַּלֵּל לְבְנֵי לְתִלְמוֹד תּוֹרָה. מְעַנֵּין,
פַּעַם לֹא הָיָה לָנוּ כֶּסֶף לְקָנוֹת - אֲזַ הָיִינוּ צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל שְׁנוֹכַל לְקָנוֹת, הַיּוֹם יֵשׁ כֶּסֶף,
יֵשׁ לָנוּ תוֹרָם - אֲזַ אֵין מְקוֹם אִיפֹה לְבָנוֹת, אֲנַחְנוּ שׁוֹב צְרִיכִים לְהַגִּיעַ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכֹל הָעֲנִינִים.

...

אִי אֶפְשֶׁר לְהִיּוֹת מְלַמֵּד, אִם מְאַחֲרִים אֶפְלוּ בְּדַקָּה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרֻשֶׁת וְאֶתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

אֶתְמוּל הַבְּחוּרִים סִפְרוּ לִי סִפּוֹר מִמָּךְ שְׂמָאד רַגֵּשׁ אוֹתִי, הוֹדִיתִי לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
שְׂאֵתָה מְלַמֵּד אֶצְלָנוּ.

הֵם מְסַפְּרִים שְׂיִלֵּד הַרְטִיב בְּפִתָּה וְשִׁמְתָ לֵב לְזֶה, וּכְשֶׁרֵאִיתָ שְׂמִסְבִּיב לְשִׁלְחֵן
שְׁלוֹ וְכוּ' וְעוֹד מְעַט הַיְלָדִים יִשִּׁימוּ לֵב וְהוּא יִתְבַּהֵל, עֲבַרְתָּ עִם קָפָה וּבְחֻכְמָה שְׂפִכְתָּ
קֶצֶת; וְצַעֲקָתָ: "אוֹי, הַקָּפָה נִשְׁפָּף", כִּי לֹא הִיָּתָה אֶפְשָׁרוֹת לְקַלֵּט שְׁתֵּי יֵלֵד הַרְטִיב
שָׁם; אֶמְרָתִי: "תּוֹרָה הַשֵּׁם שְׂיֵשׁ לָנוּ מְלַמְּדִים שְׂיֵשׁ לָהֶם פְּזָה לֵב, לְחַשֵּׁב אִיךָ לְשִׁמּוֹר
עַל כְּבוֹדֵם שֶׁל הַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם עוֹשִׂים טְעוּיּוֹת".

אִם אֶתָּה קָם מְאַחֵר וַיֵּשׁ לָךְ שְׂאֵלָה, לְלַכֵּת אוּ לְמַקְנֶה אוּ לְלַכֵּת לְתִלְמוֹד תּוֹרָה ?

התשובה היא: "אתה צריך ללכת לתלמוד תורה"; ואם תשאל שאתמול אמרת לי שאי אפשר להיות מלמד אצלנו רק אם הולכים למקנה? אז אני אומר לך עכשו: "נכון, אי אפשר להיות מלמד אצלנו אם לא הולכים למקנה, וגם אי אפשר להיות מלמד - לא אצלנו ולא בשום מקום בעולם - אם מאחרים אפלו בדקה. הם יעזר שתצליח בכל הענינים.

כל אחד מתייגע, אשרי מי שעוסק בדברים קדושים
בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג
לכבוד ... גרו יאיר

ישר כח גדול שאתה מלמד כל כך טוב ונהג אוטובוס כל כך מסור; מה שעושים בשביל המוסדות זה נצחיות, בפרט שמביאים ילדים ללמד ומחזירים אותם הביתה - זו לא עבודה פשוטה, זו עבודת קודש; אתה צריך לשמח מאד שהשנים שלך עוברות עם כאלה דברים טובים.

אין לך משג עם מה אנשים מתייגעים. אתמול הגיע אלי אברך, הוא קנה השקעה, הוא לוח ברבית גבוהה ותפוחה; עכשו התברר שאחד מקרובי המשפחה של המוכר צועק שזה בכלל לא של המוכר, זה שלו; הם כבר מתקוטטים שלש שנים בבית המשפט, בנתיים הוא משלם את הרבית התפוחה, חכרת הביטוח אומרת 'מתמין, נראה מי צודק'; בקצור, האברך אומר שזה עולה לו מאות אלפי דולרים, הוא לא יכול להמשיך יותר. זה אברך שכלם חושבים 'יש לו את זה, הוא מצ'לח', 'יש לו סכומים גדולים', ותראה איך הוא סובל; עכשו אני שואל אותך, אתה מלמד, היום שלך עובר עם ילדי ישראל, נכון שאתה עובד קשה אבל העבודה שלך תשאר לנצח נצחים...

מאד אבקש ממך שתספר כל פרט למנהל גרו יאיר, כל פרט ופרט שקורה בכתה ובאוטובוס; מספיק היה עם השתיקה, המנהל צריך לדעת כל פרט שקורה, בכל יום תספר לו משהו, כי רק עם עובדים בשתוף פעולה אפשר להצליח.

אם אדם מחפש אשר בעצמו, זה יכול להגמר מר מאד
בעזרת ה' יתברך - יום ד' פְּרִשְׁתַּת נְאֻתַחֲנֵן, ח' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג
... תחזי'

קבלתי את המכתב.

אל תעשו את השטות הזאת עוד פעם, זה יכול להגמר מר מאד; תמתינו
בסבלנות שהשם יתברך ישלח לכם את המיעד שלכם.
הרבה נשים צעירות מתחרטות היום מאד על מה שהן עשו בצעירותן, כשהן
מאד רצו להתארס והן חפשו להן אשר בעצמן וכו'.
תמתינו שהשם יתברך ישלח לכם את השדוף שלכם.

...

סגולה מרבנו ז"ל להוליד ילדים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פְּרִשְׁתַּת נְאֻתַחֲנֵן, ח' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ג
מרת ... תחזי'

קבלתי את המכתב.

אני מבין את הכאב שלכם, אתם כבר מצפים כל כך הרבה זמן לבשורה טובה,
וכשנודע לכם שיש בשורות טובות כל כך שמחתם, ועכשו זה נגמר, ואתם מאד
בצער.

ראשית תדעו שהכל משמים, הקדוש ברוך הוא עושה הכל רק לטובה,
הקדוש ברוך הוא עושה הכל בחשבון מדיק, הכל לטובת האדם, לא יכול להיות
טוב יותר ממה שהקדוש ברוך הוא עושה, ושינית תוציאו מזה חזוק ותראו שאתם
יכולים להוליד ילדים; אתם כבר לא צריכים להיות מדאגים.

שאו אתכם מגנט, רבנו אומר (ספר המדות אות בנים, סימן פא): "מאגינט סגלה
לכנים".

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

...

אל תקח ללב כשאבא מגיע בטענות לגבי התלמוד תורה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד ... נרו יאיר, מלמד תלמוד תורה היכל הקדש קרית ברסלב

אל תאבד עשתונות כשאבא מגיע בטענות לגבי התלמוד תורה; אם אבא מגיע בטענות - תקשיב לו ותגיד "ישר כח", וממה נפשך, אם זה ענין שצריכים לתקן - תשמח, אם זה ענין שהאבא בעצמו גם הוא לא היה יכול לעשות כלום, כשהילדים שלו רבים בבית הוא גם לא עושה כלום - תשוחח על זה עם המנהל, אל תקח את זה אישי.

מאד אבקש ממך, אל תאבד עשתונות ואל תקח אישי כשהורים מגיע בטענות או לא מדברים בדרך ארץ; מה יודעים הורים מה שעובר על מלמד... מה יודעים הורים מה מלמד עושה ביום אחד, בשעה אחת - עם הילדים... הם לא יודעים את זה וכמה שיגידו מה מלמד עובר - הם ממילא לא יבינו.

אני פן יודע מה זה מלמד ומה עובר על מלמד, הייתי מלמד וגם היום אני עם בחורים יומם ולילה, מצד אחד זה כל כלו חיות ומרגישים קשורים מאד לתלמידים, ומצד שני זה קשה תענוג, לא מפירים בעבודה הקשה, מרגישים כל הזמן שרוצים לותר, רק אם האדם מדביק את עצמו להשם יתברך, הוא חי במחשבה שהוא עובד בשביל השם יתברך - אפשר להצליח.

אל תאבד עשתונות, לאף אחד אין כוונה רעה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

תנחומים אחרי האבדה הקשה של פטירת אמכם היקרה והאהובה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, ערב ט' באב, שנת ה'תשפ"ג

לכבוד המשפחה החשובה, משפחת ... שיחיו

המקום ינחם אתכם על הכאב הגדול של פטירת אמכם היקרה והאהובה, מרת

... עליה השלום; המקום ינחם אתכם, שלא תדעו עוד צער ומכאוב.

אמכם עלתה לשמים עם כל כף הרבה מעשים טובים, היא לקחה אתה כל כף הרבה זכויות, אי אפשר לתאר את השכר שמוכן עבורה בשמים על כל מעשיה הטובים ועל זה שגדלה דור כל כף יקר, יהודים פשרים, פנים ובני פנים יראי השם. חקמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא בתרא קטז): כשהאדם מסתלק מהעולם ומשאיר ילדים שהולכים בדרך התורה, "כאילו לא מת", זה כאלו שהוא עדיין חי. כמו שכתוב (מלכים א כא, יא): "ויהוד ששמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו, וכי מת יואב שר הצבא", למה אצל דוד כתוב "שכב דוד", ואצל יואב כתוב "מת יואב"? אלא כי דוד המלך השאיר פנים צדיקים, לכן זה לא נקרא שהוא מת אלא כאילו הוא ישן; לא אבדתם אותה, היא נשארת אתכם.

הפאב הוא גדול מאד, כשמאבדים אמא זה נורא; אבל אתם צריכים בכל הכוחות שלכם להתחזק באמונה, וחס ושלום לא לפל לעצבות, כי אם הילדים עצובים יש לנשמה מזה צער גדול; אתם צריכים להתחזק מאד באמונה, להאמין שכל מה שהקדוש ברוך הוא עושה זה טוב, (דברים לב, ד): "קל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא", הקדוש ברוך הוא עושה רק טוב; עם אמונה תוכלו להיות בשמחה, וכך הנשמה תזכה למנוחה.

השם יתברך ירחם על כלנו וכבר ישלח לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו.

...

שתק על הבזיונות שלך, אל תענה לאף אחד, ובנדאי שלא להוריך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, ערב ט' באב, שנת ה'תשפ"ג
 לכבוד ... נרו יאיר

מאד אבקש ממך, אל תענה לאבא שלך כשהוא פוגע בך לגבי ברסלב; אסור לענות לאבא, צריכים לפחד מאבא, וכשהוא צועק עליך ולועג מברסלב - אל תענה כלום, וכשאתה הולך משם תלך להתבודדות, תבכה אל השם יתברך: "רבנו של עולם, מה זה שלועגים כל כף מרבנו, למה רבנו כל כף מבזה? רבנו של עולם תעזר שרבנו ז"ל יכנס בעולם".

עוד פעם, שתק על הבזיונות שלך, אל תענה לאף אחד, ובנדאי שלא להוריק.
השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

לכתחלה צריכים להתכונן יותר מקדם

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, ערב ט' באב, שנת

ה'תשפ"ג

מרת ... תחי'

לגבי להסתפר ביום שהולכים וכו'; זה לא לכתחלה, פי יכול להיות
שהשערו הקטנות נשארות דבוקות וזו חציצה, צריכים להסתפר ביום הרביעי או
החמישי.

בדיעבד אם שכחו להסתפר אפשר להסתפר גם קרוב יותר למתי שהולכים
וכו', אבל לכתחלה לא מסתפרים ביום שהולכים.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לחזק את הנשים הצעירות איך לנהל בית יהודי

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, ערב ט' באב, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי'

תברכו על שאתם עושים שעורים לנשים הצעירות תלמידות בית פיגא, לחזק
אותם איך לחיות, איך לנהל בית יהודי; תלמדו אתן עצות פרקטיות איך להתנהג
עם הבעל, הילדים, עם עבודות הבית, ותראו להן איך לחיות בדרך התורה כפי
שקבלנו ממוהרא"ש, שלמד אותנו את הדרך של רבנו ז"ל.

טוב מאוד שמחלקים את השעורים לפי השנים, עושים שעורים נפרדים
לתלמידות לפי השנים שהן למדו בבית הספר; אפשר לקבל יותר עם עושים
שעורים יותר קטנים לפי הגילאים.

הקדוש ברוך הוא יתן לכם כח, שתוכלו להמשיך בעבודת הקדש ללמד עם תלמידות בית פיגא; הן עם הבנות והן עם הנשים הצעירות. לא מספיק מה שלומדים אתן בבית פיגא, צריכים להמשיך ללמד אתן, צריכים לראות שהעבודה לא תלך לאבוד, ולאחז ראש על כל התלמידות, שפולן יבואו מזמן לזמן לשעורים. השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

האם מתר לתת לו סכר פשהרופא לא מרשה?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ואתחנן, ח' מנחם-אב, ערב ט' באב, שנת ה'תשפ"ג

מרת ... תחי', קרית ברסלב

קבלתי את המכתב.

אם הרופא אומר שאסור לו לאכול סכר והיא לא מכניסה לו סכר באכל, והוא צועק עליה: "אל תגידי לי מה לאכול, אל תשתלטי עלי", והיא שואלת אם מתר לה על פי ההלכה להכניס סכר באכל והשתיה שלו.

כפי שאני מבין זה לא הספר שכואב לו, לא זה מה שמפריע לו; אם היא היתה גורמת לו להרגיש יקר, אם היא היתה מדברת אליו בכבוד - הוא לא היה זקוק לסכר; הוא צועק "סכר" אבל הוא צריך סכר אמיתי.

אשה יכולה בחכמה לפעל הכל אצל הבעל; נשים עם קצת מחכמת הנשים שלהן, בזה שהן יתנו לבעל את הרגשה שהוא שוה - הן מסגלות לפעל כל דבר שבעולם; זה ברור וזה אצל כל אחד, בלי יוצא מן הכלל.

תחזקו אותה, שהיא תעריך ותכבד אותו, ואם בכל זאת הוא צריך סכר - שתתן לו קצת סכר.

שמחה מרפאת, שמחה מסלקת את כל המחלות, שמחה היא מקור הברכות. רבנו אומר (לקיטוי מוהר"ן חלק ב', סימן כד) כל המחלות באות מעצבות ומרה שחורה; לכן רבנו צינה עלינו כל כך למסר את נפשו על מדת השמחה.

השם יעזור שתצליחו בכל הענינים.

